

- 1) Kommissionen var i henhold til artikel 149, stk. 1, i akten vedrørende vilkårene for Republikken Østrigs, Republikken Finland og Kongeriget Sveriges tiltrædelse og tilpasningerne af de traktater, der danner grundlag for Den Europæiske Union, kompetent til at vedtage de foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 4 i Kommissionens forordning (EF) nr. 3108/94 af 19. december 1994 om overgangsforanstaltninger for samhandelen med landbrugsprodukter som følge af Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse.
- 2) Gennemgangen af det andet spørgsmål har intet frembragt, som kan rejse tvivl om gyldigheden af artikel 4 i forordning nr. 3108/94 i relation til proportionalitetsprincippet og princippet om beskyttelse af den berettigede forventning.
- 3) Begrebet »indehaver« af et overskudslager i henhold til artikel 4 i forordning nr. 3108/94 omfatter enhver, som er beføjet til at bringe det oplagrede produkt i omsætning og kan opnå en fortjeneste herved.
- 4) Artikel 4, stk. 3, i forordning nr. 3108/94 skal fortolkes således, at den »importafgift«, der den 31. december 1994 gjaldt i De Tolv ved indførsel af tunesisk olivenolie, er den afgift, der er fastsat i bilag I til Kommissionens forordning (EF) nr. 3307/94 af 29. december 1994 om fastsættelse af minimumsimportafgifter for olivenolie samt importafgifter for andre produkter fra olivenolie-sektoren.
- 5) Gennemgangen af det femte spørgsmål har intet frembragt, som kan rejse tvivl om gyldigheden af artikel 4, stk. 3, i Kommissionens forordning (EF) nr. 3108/94 i relation til lighedsprincippet.

(¹) EFT C 211 af 22.7.2000.

DOMSTOLENS DOM

(Første Afdeling)

af 15. januar 2002

i sag C-182/00, Lutz GmbH m.fl. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landesgericht Wels) (¹)

(»Præjudiciel forelæggelse — offentliggørelse af årsregnskaber og af årsberetningen — førelse af handels- og selskabsregistret — Domstolens manglende kompetence«)

(2002/C 84/41)

(Processprog: tysk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-182/00, angående en anmodning, som Landesgericht Wels (Østrig) i medfør af artikel 234 EF har indgivet til

Domstolen for i forbindelse med en begæring fremsat for den nævnte Landesgericht af Lutz GmbH m.fl. at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende gyldigheden af artikel 2, stk. 1, litra f), i Rådets første direktiv 68/151/EØF af 9. marts 1968 om samordning af de garantier, som kræves i medlemsstaterne af de i traktatens artikel 58, stk. 2, nævnte selskaber til beskyttelse af såvel selskabsdeltagernes som tredjemands interesser, med det formål at gøre disse garantier lige byrdefulde (EFT 1968 I, s. 41), og af artikel 47 i Rådets fjerde direktiv 78/660/EØF af 25. juli 1978 på grundlag af traktatens artikel 54, stk. 3, litra g), om årsregnskaberne for visse selskabsformer (EFT L 222, s. 11), har Domstolen (Første Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, P. Jann, og dommerne L. Sevón og M. Wathelet (refererende dommer); generaladvokat: L.A. Geelhoed; justitssekretær: ekspeditionssekretær H.A. Rühl, den 15. januar 2002 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

De Europæiske Fællesskabers Domstol har ikke kompetence til at besvare de spørgsmål, som er forelagt af Landesgericht Wels ved kendelse af 9. maj 2000.

(¹) EFT C 233 af 12.8.2000.

DOMSTOLENS DOM

(Femte Afdeling)

af 22. januar 2002

i sag C-218/00, *Cisal di Battistello Venanzio & C. Sas mod Istituto nazionale per l'assicurazione contro gli infortuni sul lavoro (INAIL)* (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale di Vicenza) (¹)

(»EF-traktatens artikel 85, 86 og 90 (nu artikel 81 EF, 82 EF og 86 EF) — obligatorisk tilslutning til et forsikringsorgan for arbejdsskader — spørgsmålet, om et forsikringsorgan for arbejdsskader kan betegnes som en virksomhed«)

(2002/C 84/42)

(Processprog: italiensk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-218/00, angående en anmodning, som Tribunale di Vicenza (Italien) i medfør af artikel 234 EF har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag, *Cisal di*

Battistello Venanzio & C. Sas mod Istituto nazionale per l'assicurazione contro gli infortuni sul lavoro (INAIL), at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af EF-traktatens artikel 85, 86 og 90 (nu artikel 81 EF, 82 EF og 86 EF), har Domstolen (Femte Afdeling), sammensat af formanden for Fjerde Afdeling, S. von Bahr, som fungerende formand for Femte Afdeling, og dommerne D.A.O. Edward, A. La Pergola, M. Wathelet (refererende dommer) og C.W.A. Timmermans; generaladvokat: F.G. Jacobs; justitssekretær: assisterende justitssekretær H. von Holstein, den 22. januar 2002 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

Begrebet virksomhed i EF-traktatens artikel 85 og 86's forstand (nu artikel 81 EF og 82 EF) omfatter ikke et organ som Istituto nazionale per l'assicurazione contro gli infortuni sul lavoro (INAIL), der ved lov er tillagt forvaltningen af en forsikringsordning mod arbejdsskader og erhvervs sygdomme.

(¹) EFT C 233 af 12.8.2000.

DOMSTOLENS DOM

(Fjerde Afdeling)

af 7. februar 2002

i sag C-276/00, Turbon International GmbH mod Oberfinanzdirektion Koblenz (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hessisches Finanzgericht, Kassel) (¹)

(»Fælles toldtarif — toldpositioner — tarifiering i den kombinerede nomenklatur af blækkartoucher, der er kompatible med printere af mærket Epson Stylus Color — blæk (position 3215) — dele og tilbehør til maskiner i position 8471 (position 8473)«)

(2002/C 84/43)

(Processprog: tysk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-276/00, angående en anmodning, som Hessisches Finanzgericht, Kassel (Tyskland), i medfør af artikel 234 EF har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag, Turbon International GmbH, der er universalsuccessor i Kores Nordic Deutschland GmbH's rettigheder og forpligtelser, mod Oberfinanzdirektion Koblenz, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af position 3215 og 8473 i den kombinerede nomenklatur, der fremgår af bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif (EFT L 256, s. 1),

som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1734/96 af 9. september 1996 (EFT L 238, s. 1), har Domstolen (Fjerde Afdeling), sammensat af dommer D.A.O. Edward som fungerende afdelingsformand og dommerne A. La Pergola og C.W.A. Timmermans (refererende dommer); generaladvokat: J. Mischo; justitssekretær: R. Grass, den 7. februar 2002 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

Bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif, som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1734/96 af 9. september 1996, skal fortolkes således, at en blækkartouche uden integreret printerhoved, der indeholder et plasticus, skumkunststof, metalsigte, tætninger, plomberingsfolie, et klistermærke, blæk og emballage, som både med hensyn til kartouchen og blækket kun kan anvendes i en printer, der har de samme kendetegn som blækstråleprintere af mærket Epson Stylus Color, skal tilføres i underposition 3215 90 80 i den kombinerede nomenklatur.

(¹) EFT C 259 af 9.9.2000.

DOMSTOLENS DOM

(Anden Afdeling)

af 7. februar 2002

i sag C-328/00, Maria Weber og Martin Weber mod Freistaat Bayern (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bayerisches Verwaltungsgericht Regensburg) (¹)

(»Fælles landbrugspolitik — ordning med støtte til oliefrø — gyldigheden af forordning (EØF) nr. 525/93«)

(2002/C 84/44)

(Processprog: tysk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-328/00, angående en anmodning, som Bayerisches Verwaltungsgericht Regensburg (Tyskland) i medfør af artikel 234 EF har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag, Maria Weber, Martin Weber mod Freistaat Bayern, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende gyldigheden af Kommissionens forordning (EØF) nr. 525/93 af 8. marts 1993 om fastsættelse af de endelige regionale referencebeløb for producenter af sojabønner, raps-, rybs- og solsikkefrø for produktionsåret 1992/1993 (EFT L 56, s. 18), har Domstolen